

1 Коринтян 16

Павло висвітлював багато тем у своєму посланні до Коринтян, а в 16 розділі дає вказівки щодо давання бідним та згадує про деяких людей, з якими він працює в служінні.

Підтримка для бідних.

Рання церква турбувалася про тих, хто був бідним та нужденним. Це було одне з питань, в той час, коли був голод, і деякі Божі люди справді страждали. Тепер Павло працював з низкою церков, до яких входила Коринтська церква. Він заохочував церкви мати спеціальні збори, які, очевидно, були додатковими до регулярних церковних пожертвувань, на потреби бідних. Він пропонує їм щотижня відкладати гроші. До суми пожертвувань потрібно підходити з молитвою, і має бути прагнення до посвяти щотижневих давань. Потім, коли приїжджав Павло, він отримував пожертвування і відправляв їх до Єрусалиму з людьми, що посилалися місцевою церквою. Так велася підзвітність і організація була таким чином, щоб візити Павла могли бути зосереджені на служінні, а не на зборі грошей. У кожному поколінні гроші - це чутливий предмет, з яким потрібно поводитися обережно.

Особисті прохання

Павло мав намір відвідати церкву в Коринті і шукав Бога, щоб його візит був корисним для них. Такі наміри серця були у Павла. Він не хотів, щоб візит був таким коротким, щоб від нього не було користі. Однак Павло вказує, що він залишиться на деякий час в Ефесі, де відкрилася велика можливість для служіння, але при тому було сильне протистояння. Павло цінував час з коринтянами, але хотів, щоб вони знали, що існує багато інших церков, які потребують його часу та уваги.

Тимофій

Павло мав особливі стосунки з Тимофієм і в інших місцях писав, що куди б він не направив Тимофія, він повсюди представляв його. Він закликає коринтян вшановувати Тимофія, благословляти його і не заподіювати йому ніяких труднощів. На жаль, Павлові потрібно було писати про це, тому що деякі з них не поважали і зневажливо ставилися до того, що Павло послав Тимофія.

Аполлос

Павло закликав Аполлоса поїхати з іншими братами до Коринта, але Аполлос не був готовий їхати в цей час. Цей невеликий коментар свідчить про те, що Павло не був диктатором і що члени його команди мали вільний вибір у прийнятті власних рішень.

Загальні висловлювання

Павло закликає коринтян бути пильними, вірними, сміливими та сильними.

Вони повинні бути вірними Євангелії та служити з мотивів любові.

Павло ставить родину Стефана в хороший приклад посвяти на служіння і як тих, які щедро підтримували Павла. Служіння Павла підтримували різними способами; деякі були дуже щедрими, для деяких підтримка Павла була пріоритетом. Інші не так підтримували його, тому Павло хотів, висловити вдячність тим, хто його підтримував.

Заключні привітання

Павло передає привітання з азіатських церков і, зокрема, привітання від Акіли та Прискілли, які жили в Коринті. Павло заохочує вітати святим поцілунком. Однак любов в тілі Христа завжди повинна бути доречною і справжньою. Павло закликає до любові Христової і каже, що той, хто не любить Христа, проклятий і не має місця в тілі Христовому. Павло прагне, щоб Ісус прийшов, повернувся у всій красі, щоб народ Божий був разом у тому місці, де немає гріха і розбрату. Він бажає, щоб Божа благодать була серед коринфян і говорить про свою любов до них у Христі.

Питання для роздуму:

1. Чи організовані і продумані наші пожертвування, чи розмірковуємо ми чому і як ми даємо?
2. Яка наша відповідь тим, у тілі Христовому, які в великій матеріальній нужді?
3. Як ми поведимось з тими, хто проти нас, і як захищаємо тих, кого ми надсилаємо від свого імені чи від імені нашої церкви?
- 4 Чи даємо ми людям в нашій команді свободу робити власний вибір чи ведемо себе, як диктатор?
5. Настільки добре ми даємо людям усвідомлювати, що вони належать до більш масштабної церкви, ніж просто місцева церква?
6. Яке у вас визначення святому поцілунку?

Божих благословінь!

Річард Брантон